

Publicațiunea s'a înțelesă greșită de către foi, ca un *ultimatum*, ca o amenințare. (Voci: Audiți!) Așa cevași nu putea să cuprindă elu, *mai alesă după ce cuprinsulă tractatului era de multă cunoștință cabinetului rusesc, nu numai dela Noemere*. Era o datorie de lealitate către împăratul Alexandru de a i spune clară cum stă lucrul. Dacă n'amă fi încheiată tractatul, ar trebui să lă încheiamă astăzi. Elu posedă calitatea unu tractatului internațional, elu este expresiunea intereselor reciproce durabile. (Vii aprobări). Există tractate, la care nici o putere mare nu pōte ține durabilă, fără să viă în contradicție cu poporul. Acesta însă nu obvine în acestu tractat; căci nu e vorba numai de unu tractat cu Austria, ci de asemenea tractate ce s'au încheiată între noi și alte guverne (Sensițiune), *mai alesă înțelegeri ce le avem cu Italia*, care tōte suntă numai expresiunea năsuințelor și pericolor comune. Italia și noi amă trebuit să ne eluptămă mai întâiu dela Austria dreptul de a ne consolida; amândoi năsimă acuma a apēra pacea și desoltarea interioră în comună cu Austria. Năsuința este între noi precum și încrederea reciprocă, că tractatele se voru ține; și faptul că prin aceea nici unul nu devine dependentu de celălalt, decâtă numai intru cătu suferă interesele sale, *face ca aceste tractate să fiă durabile*.

Cātu de multă zace în interesulă amēndurora acestu tractat, s'a arătat în Nikolsburg și în anul 1877. Inca în Nikolsburg vedurăm, că nu ne putem lipsi de o Austria tare pentru durată. În anul 1870, ce e drept, mulți ofensați în Austria erau seduși de a se rebuna față cu inamicul din 1866; der politica înțeleptă a cabinetului austriac și-a dăș, că decă Francia ar fi învinsă împreună cu Austria asupra noastră. Austria și-ar fi căștigat în adevēru poziția sa de mai înainte în Germania, der ar fi mulțămīt o ca și pe o a doua confederațiune renană Franciei, și Prusia ar fi fostă silită irevocabil de a se alătura la Rusia. Casulă acesta se ivesce și la noi în Germania. *De va fi ștersă Austria de pe planulă Europei, noi rămānemă isolați pe continentul între Rusia și Francia, cele mai mari puteri militare, seu devenim dependenti de una seu de alta*. Unu stată ca Austria nu dispere, ci prin aceea că este lăsată în baltă, precum s'a admis în modu falsu în Villafranca, se înstreineză și se constringe, de a da acelaia mână, care din parte și a fostă contrarul unu amicū nesigurū. Noi în puterea intereselor egale avemă doi

amici siguri, siguri nu din iubire — cu tōte că poporele pōrtă răboiu din ură, der din iubire acesta nu s'a mai întemplat. (Iaritate.) Ele nici din ură nu pōrtă întotdeauna răboiu, căci la din contră Francia ar trebui să trāscă întotdeauna în răboiu. Der în iubirea de pace ne unescă pe noi cu aliații noștri nu numai dispozițiun, ci și interesele cele mai neapērate ale echilibrului europēn. De aceea cred că D-Vōstră veți aproba politica împăratului, care a încheiată tractatul.

(Va urma.)

Inarmările Muntenegrului.

Din Antivari se anunță „*Corr. de l'Est*“, că acolo s'au imbarcată trei oficeri muntenegreni în celū mai strictu incognito pe o corabiă grecescă care era destinată a merge la Marsilia. Scopul călătoriei lor se dice că e: a face însemnate comande pentru armata muntenegrenă la fabricanți de arme francesi. Ministerul de răboiu muntenegrenu a decis, se dice, a spori bateriile de munte, pentru care materialul necesar va fi procurat asemenea în Francia. Mai departe s'au imbarcată în Antivari pe unu vaporu turcescu 32 de Muntenegreni pentru Constantinopol. Nu cumva ca să se alătore la ceilalți Muntenegreni și Ruși, cari pregătesc, sub conducerea a trei oficeri ruși, o nouă rēscolă în Bulgaria, și încă, cum se dice, cu scirea principelui Muntenegrului?

SCRIRILE DILEI.

Intr'o telegramă din Caransebeșă către „*Pester Lloyd*“ se dice despre alearea noulu deputat: „*Peste trei mii de alegători români naționaliști, mai alesă din cercul Bozovicu și Terogova erau adunați. Actulă alegerei a decurs în cea mai mare liniște și ordine. Protopresbiterul Orșovei Michail Popovicu a fost unanimu alesu deputat. Popovicu este în vērștă de 60 de ani, unu Ultraromānu turbat, care cu greu va copia comedia de abstenență a lui Doda. După alegere referentul consistorialu Ionaș și apoi noulu deputat tinură vorbiri către alegători înaintea unei cruce din stradă.*“

Reu îi supără pe „*patrioți*“ admirabila atitudine romānescă a alegătorilor dela Caransebeș, cărora sfēnta cruce se le ajute!

„*Când e geru mare, e bine și folositoru să-ți încăldești puținelū inima cu*

o lēcă de vinu bun,“ așa voru fi cugătată nise „*ōșpeți de nopte*“, cari alaltăseră pe frigul celū mare au nimerit în curtea casei Nr. 233 din *Teryul Stracilor*. Der și era frigū, ce e drept, și cu frigulū nu e de glumit să stai pe-afară. Ce se facă „*ōșpeți*“? Fiind că proprietarul nu s'a gândit la „*mosafiri*“, uitase să lase cheile la ușa piniței și așa ei au fost nevoiți să rupă lacătul și după multă trudă au și pētruisit înăuntru. Der vrednicu este „*amnicitorul*“ de munca lui, și deci recompenșat au fost și ei: cu unu butoiășă cu vinu, cu nise sticle cu șampaniă și cu alte lucruri ce au mai găsit și pe care le-au luat cu dēnsii. Fapta pōte fi sēvēșită și din pricina dragostei, cum se bănuiesce, de nise soldați cari, în locu să facă curte servitorilor unu altu locuitoru din amintita casă, au făcut curte piniței proprietarului, bagșemă fiind că li s'a părut mai rentabilă.

Rēmāne acum ca acești mosafiri de nopte să facă cunoștință — de cumva nu-lă cunoscă deja — cu priculă arestului, de care vrednici s'au făcut.

*

Cu ocaziunea desbaterilor din dieta ungară privitoare la proiectul de lege pentru înarticulară convențiunei comerciale încheiate cu Germania, între alți deputați sasi a vorbit și cunoscutul deputat sasu *kulturegyletistă Guido Baussner*, făcēndu și din nou profesiunea sa de credință ca bună uneltă *kulturegyletistă*, prin cuvintele: „*Celū ce mă cunōsce, acela știe, că eu nutresc pentru națiunea germană cele mai căldurose simpatii, ceea ce pe mine ca Sasu ardeleanu nu mă împedecă d'a fi unu bunu patriotu maghiaru și unu aderentū luptătoru hotărītū alū ideii de stat maghiaru. Din acestu motiv m'am făcut și membru alū kulturegyletului ungrescu, a cărui țintă este lătirea ideii de stat maghiaru în Ardeal și care în adevēru nu urmārește nici o tendință agresivă contra naționalităților de acolo.*“

„*Patrioții*“ l'au aplaudat strășnic. Și cum se nu aplaudă o asemenea uneltă *kulturegyletistă*? E drept că foile săsesci îl ignorēză și cu dreptu cuvēntū, ba la timpul sēu au și declarat, că pentru națiunea săsescă îl consideră ca mortu.

Cetinu în „*Kolozsvār*“: „*Și în Livadia din comitatul Hamederei au început să umble la școlă omeni mari. Am amintitū deja în douē rēnduri despre această laudabilă pornire, inițiată de învățătorii populari. În Livadia este a se atribui învățătorului Ferenc Balázs lauda*

că 65 de bărbăți, între anii 18—55 ai etății, își dau silința Vinerea și Dumineca sēra, dela orele 6—8, a învăța în etatea lor de *Janos* aceea, ce în etatea lor de *Janesi* au negles, ori n'au avut ocaziune a învăța. Ei se îngrijesc și de luminatul și încălțitul salei de învățământ. Barem de ar face-o acesta în cătu mai multe locuri.

Suntemu siguri, că aci erāși avemă de a face cu o apucătură *kulturegyletistă* în scopu de a acoperi vr'unu fiasco *kulturegyletistū* față cu Romāni.

„*Kolozsvār*“ publică o corespondență din Clușiu, prin care se dice, că s'ar putē pune premiu pentru acela, care va sci să afle pe pământu o *poliția mai nedestoinică ca cea din Clușiu*. Dice că au trecut șeptemāni întregi, de când nise ficioară vagabundi se aședă în fiacare di pe la amēdi sub ferestrelē școlē de fete reformate, insultă pe fetițe cu cuvinte murdare, ēr când esū din școlă, s'ar asupra lor, le împingū, le cotescū, și acesta se repetă la anumitū timp în fiacare di. Repetițele plāngeri ale profesorelor n'au ajutatū nimicū, poliția nu e în stare a pune capēt scandalului. Se dice, că acești vagabundi ar fi elevi ai școlē catolice de acolo; sa întemplat că și omeni mari au stat și au ascultat la acestu scandalu desfātându-se, ceea ce este unu semn — după cum se dice în numita corespondență — că în Clușiu se află omeni necivilizați și între persoane mari.

Și se nu se uite, că Clușulu e reședința *Kulturegyletului*!

În 6 Februarie n. a arsū în Clușiu unu copilū de 1/2 anū care fusese lăsat de ai casei pe vatră lângă focu, fiind că i făcea mare bucuriă, și se apropiase de flacără.

Neglijenți și condamnabili părinți!

Literatură.

Primim unu nou *Catalogu de cărți romāne și musică* alū librăriei *Molae I. Ciurcu* din Brașov. Nu este mult de când raportarăm despre unu altu catalogu de cărți alū acestei librării, din care constatarăm, că librăria d-lui Ciurcu cuprinde unu numărū forte frumos de totu felulū de scrieri romānesci. Noulu catalogu însă ne arată, că librăria d-lui N. I. Ciurcu s'a îmbogățit încă cu unu însemnatu numărū de scrieri și compozițiuni de totă categoria. Partea I. a catalogului indică în ordine alfabetică numele unu forte mare numărū de autori romāni a diferite scrieri literare, științifice etc., apoi cărți didactice, școlastice etc; diferiți numeri apăruți din Biblioteca copiilor, precum și diferitele scri-

FOILETONULU „GAZ. TRANS.“

(2)

MEMORIILE LUI GARIBALDI.

(Juneța. — Aventuri americane. — Luptele din 1848 și 1849.)

Mai multă de unu deceniu călătorește tinērul Garibaldi pe Marea mediterană, schimbă odată corabia cu catredra de profesor într'o familiă din Constantinopol și ia parte după reîntōrcerea sa în patriă la conjurațiunea republicană din Piemont. În dorile dimineții de 5 Februarie 1834 se strecoră unu omu prin Porta della Lanterna afară din Geneva: este Giuseppe Garibaldi, care puține zile mai în urmă își cetesce într'o gazetă în Marsilia sentința de morțe. Viitorul erou național italianu scăpase ca prin urechea acului din mâinile gādului. Înainte în lumea nouă! îi e de aici incolo lozinca. Se duce în Rio-de-Ianeiro, face acolo cunoștința lui Rossetti și începe împreună cu acesta unu negoț. „Der nu suntem făcūți pentru așa ceva“, observă elu laconic. Ambii sunt chemați în curēndu într'altă misiune. Republica Rio Grande, care purta răboiu cu Brasilia, îi invită a lua parte la răboiu. Garibaldi se face pirat, cea mai aventuriōsă perioadă a vieții sale, plină de pericole, osteneță și suferințe începe și durēză până la 1848.

Elu a descris o mai pe largu ca pe tōte celelalte, căci mai multă de a treia parte din memorii este consacrată ei și nencetatele mici lupte ale acestui nesfârșit răboiu suntă descrise cu aceea pe largu și cu acea, claritate ce o consacra omul la bētrānețe bucurōș pātaniiloru din tinerețe. Garibaldi se bate mai cu sēmă pe apă, câte odată pe uscat: în totdeauna cu vitejiă, der mai totdeauna fără de noroc. În trei rēnduri fū silitu să-și ardă mica sa flotilă, ca să nu cadă în mâna inamicului și chiar în câmpul deschis îi surise numai arareori succesul. Unu amoru fără de speranță către frumoșă Manuela Ferreira aruncă o ușoră rață de lumină pe deasupra sēlbaticiloru svercolini ale răboiului, în mijlocul cărora din când în când îl cuprinde dorul de a ave vatră lui și familiă. Într'una din aceste duioșe dispozițiuni cunosc elu pe Anita și acestă înțelnire este decidētore. Elu însuși dice: „*Anita, mama fiiloru mei, a fost soța vieții mele în zile bune și rele, femeea, alți cărei curagiu mi l'am dorit atātu de desu. Privirāmū unu la altul în cântați și în tăcere ca douē ființe, cari nu se vedu pentru prima oră, ci cari caută unu în trāsurile feții celuilaltu unu rașimū pentru memoria lor. În fine o salutaiu dicēndu-i: Trebuie să fi a mea.*“ Nu vorbeau decât puțină linba

portugesă și rostii îndrāsnețele cuvinte pe italianesce. Der influința magnetică cu obrāșnicia mea. Pronunțasem o sentință, înghițisem unu nodu, pe care numai morțea îl mai putea desface. Găsisem o comoră oprită, der o comoră de mare valōre. De era cineva vinovatū, atunci eram eu acela. La istorisirea acestei pețiri originale adauge Garibaldi o mișcătore tânguire asupra morții premature a Anitei; din cuvintele sale rēsună înăbușitele suspine ale unei inimi tari.

De aci înainte îl însoți frumoșă și viteza femeă la tōte expedițiunile răboiului în serviciul Montevideului, în care trecuse. Când flotila sa este cōvēșită de puterea inimică, tocmai pe când elu se afla pe uscat, ia Anita comanda și descarcă ea însăși celū dințaiu tuu. În grōznica retragere prin pădurele de las-Antas, care se făc pe frig și furtună fiind ploii tropice torrențiale, perdură curagiu și cei mai voinici soldați chinuți fiind de fōme și de sete. Anita, care își purta feciorășul celū de 3 luni pe brațe, se ținea bine încuragindū pe cei desperați. Nu părăsi pe soțul sēu nici când cu îndelunga asediare a Montevideului prin Quives.

La începutul acestui asediū formă Garibaldi din conaționalii săi aședat în orasū acea legiune italiană, despre care

vorbi în curēndu întreaga Americă sudicā. Elu observă, că ea avea să cōvingă mai întâiu lumea, că și Italianii potū fi viteji, și astfel a luptat pe pământ străin pentru onōrea țerii proprii. Printre faptele sale răboinice a devenit vestită lupta dela Sant Antonio. Fiind numai 180 omeni în poțtriva a 1200 se ținură Italianii 8 ore, respinseră tōte atacurile și luând pe rāniți la mijlocu își făcură drumū cu baioneta printre călăreții inimici. „*Ei își bătură jocu de cea mai bună cavaleriă din lume*“, dice Garibaldi. „*deși nu aveau decât puscī rele cu cremene*“, și supēratū adauge elu: „*Adesea mi s'a întemplat să aud acasă în patriă pe tinerii noștri feciori strigandū: „Cavaleriă, cavaleriă!” și — cu rușine o mărturisesc — aruncau armele luând o la fugă.*“

Elu avu ocaziune în curēndu a vedē acesta cu ochii. Anul 1848 sosise, și peste oceanu străbătuseră veștile despre mișcările revoluționare în Europa. Italianii din Motevideo aflaseră, că Piu IX încuviințase reforme, că flacările rēscōlei isbueniseră în nordul și sudul patriei lor. Le suna pe la urechi inmul răboinicū a lui Mameli: „*Italia si destă*“ și îndemnă pe cei mai bravi dintre ei a se reîntōrce. În 15 Aprilie 1848 își luă Garibaldi dimpreună cu 62 soți adio dela America, spre a lupta pentru liber-

eri din Biblioteca populară a „Tribunei“, din Mica bibliotecă a istoricilor interesați, din Mica bibliotecă pentru copii, din Noua Bibliotecă ilustrată cu gravuri fine colorate pentru copii; Noua Bibliotecă română: Diferite cărți bisericești; apoi cărți populare, române etc. în număr considerabil: piese teatrale. Partea II a catalogului cuprinde un număr totuși așa de însemnat de diferite bucăți pentru muzică: Romane pentru o voce cu acompaniament de pian, piese de dantă pentru pian 2 m și pentru salon. Apoi: Transcripții ușoare, Antologia musicală, Diverse. Prin numita librărie se pot procura și charte geografice, globuri, mașine de calculat și totuși felul de rechizite de învățământ. La comanda mai mari se acordă rabat. Catalogul din vorbă se trimite gratis și franco ori cui îl cere.

APELUL!

„Ajută-te, și Dumnezeu te va ajuta!“
Multă hula și ocară au pus pe noi reuvoitori neamului nostru, ca să ne înfățișeze lumii ca pe niște veniturî barbăre și făpturi necioplite; femeia română însă a rămas totdeauna neatinsă de defăimările lor. Străinii cercându a în negri partea bărbătescă, n'au găsit de câtă cuvinte de laudă pentru femeia. Frumusețea, talentul, sîrguința, trezvia și alipirea de vatra strămoșescă a femeii române au fost totdeauna obiectul de admirare pentru toți, căți au stăruit să ne cunoască. Ba mai multă. Româneanoră, care intrîndu în familia străină a bărbatului, romanizează totă casa, astăzi a devenit proverbială.

Dela Lucreția lui Collatinus, Cornelia Grachilor și Plotina lui Traian pînă la mama lui Ștefan cel mare și pînă la țeranca din coliba de astăzi, Româncea ca Romană a fost pavăza ginetei, mândria națiunii noastre. În puterea virtuților ei înăscute, femeia română n' a păstrat pînă astăzi limba și caracterul nostru național.

Până astăzi da. Dă ce va fi d'aci înainte? Ce viitor se arată generațiilor noastre nouă? Ore frumusețea, talentul, sîrguința, trezvia și chiar neclintita alipire de tradițiile străbune, sunt acestea d'ajuns d' a purta și mai departe lupta cea grea, lupta cea mai nouă contra modernelor porniri, ce tind a ne despoia de caracterul genetic al părinților noștri?

Nu! Acestea nu sînt de câtă însușiri nobile, cu cari se nasce femeia română, grație sîngelui său de viță alesă. Insușirile înăscute însă, lăsate în voia lor atunc, când puternice aparate sunt puse în lucrare pentru a le altera, ușor pot degenera.

Femeia română are trebuință de instrucțiune. Această instrucțiune are să fie în consonanță cu însușirile ei, să devolve er nu să vicieze virtuțile străbune. Ultoiu bun nu e decât acela, care se asimilează sîngelui, er nu-l înveninează.

Noi toți, pre căți D-deu ne-a binecuvîntat cu mlădite familiare, cuprinși suntem de grije, când ne gândim la viitorul fetitelor noastre, — decă impre-

jurările de astăzi nu s'ar schimba. — Unica mîngăiere în aceste timpuri grele dăce în vitalitatea neamului nostru, în firea sa răbduri și niciodată desperată, er cu deosebire în nemărginita dărniciă a Românului de căteori e să apere limba sa și caracterul său românesc.

De aceste idei și sentimente conduse, femeile române din Oravița — erăși femeia — au luat în mână cauza întemeierii unui institut român de creștere pentru fete, o idee, care de cățiva ani se agitează în poporul nostru din tinutul acesta, și care isvorăce din adăncă simțita necesitate ce dilnic bate la inima fiecărui părinte de familie. — La o conferință ce s'a ținut în sala casei române de aici, adunatu-s'a inteligența noastră de ambele sexe în număr aproape complet. Aici s'a luat hotărîrea unanimă, ca să se înființeze o reuniune de femei române, al cărei scopu marețu să fie: întemeierea unui institut român pentru creșterea fetelor. Astfel am creștut mai ușor și mai curînd a ne pute vede visul cu ochii, bine știind că nime altul ca femeia n'are farmecul, d'a deschide inimile la ori-ce faptă sublimă. Er de altă parte am dorit, ca în cadrul unei reuniuni să li se deschidă femeilor noastre un câmp mai larg de activitate, ce cu dreptu cuvîntu compete acestui factoru însemnat în viața socială.

Toți într'unu gîndu și o inimă unu constatată nu numai necesitatea, ci și posibilitatea realizării scopului nostru generalu.

Din această conferință subscriși, aleși fiindu ca comitetu provisoru, amu fostu însărcinați cu îndeplinirea lucrărilor preparatoru.

Venim deci cu respectul convenit și cu iubire călduroasă a ruga pre totu Românul, femeia și bărbatu, care se interesează de scopul indicat, să binevoiescă a se înscrie în lista noastră cu propusul hotărît d'a se face membru alu „Reuniunii femeilor române din Oravița.“

Din conferința Comitetului provisoru, ținută în Oravița-Montană, în 3 (15) Ianuarie 1888.

Ana Măngiucă, Dr. G. Vaia, presidentă, secretară.

Membrii comitetului:
D-nele: Maria Ghidiu, Letiția Lepa, Anastasia Bistreaș, Livia Vaia.

D-nii: Andreiu Ghidiu, Ionu Bistreaș, Sim. Măngiucă, Ilie Trăilă, Ionu Lepa.

Convocare.

Adunarea generală a „Asociațiunii pentru sprijinirea învățăcelor și sodalilor români meseriași se convocă în sensul Statutelor Art. XIV pe Duminică 31 Ianuarie (12 Februarie) a. c. la 3 ore d. pr. în sala de desemnă a Ginnasiului românesc în Brașov.

Toți domni membri ai acestei Asociațiunii și toți Românii doritori de înaintarea scopului ei sînt rugați a lua parte la această adunare generală.

Agendele adunării generale voru fi:
1. Raportul Comitetului despre lucrările sale în decursul anului 1887.
2. Raportul Casarului: a) despre a-

facerile de casă ale Asociațiunii, b) raportul despre administrarea fundațiunii generoșilor Mihail și Elisa Stroescu în anul 1887.

3. Alegerea unei Comisiuni, pentru înscrierea de membri noi.
4. Raportul Comisiunii despre censurarea socotelor casei și asupra raportului Comitetului și propunerilor sale.
5. Deciderea asupra propunerilor.
6. Alegerea membrilor în Comitet.
7. Ficsarea principiilor despre fructificarea fondurilor în anul 1888.
8. Ficsarea bugetului și sumelor de ajutorare.
9. Primirea de membri onorari.

Bart. Baiulescu, Dr. I. Bozoceanu, președ. secretar.

Sciri polițienesci.

Altaeri înainte de amedă, cam pe la 9 ore, s'a perdat în strada fumarilor unu inel de logodnă. Aflătorul binevoiască a-l preda la poliția.

Pentru a face sănceteze neajunsurile pricinuite de cerșitorii de stradă și de Sămbăta, cari Duminica și sêrbătorea în timpul serviciului divin stau înaintea ușor delă biserici cerșind, și la înmormîntări, la procesiuni bisericești, la nunte, la botezuri ș. a. molestăz publicul prin cerșitul lor, căpitanatul orașenescu s'a adresat cătră oficiile parohiale de aci cu rugarea de a lucra pentru stêrpirea acestor neajunsuri și de a invita publicul să depună bani în pușculițe ce se voru aședa în biserică, er la luna sumele adunate să se predea căpitanatului spre a le împărți între cerșitori.

Balu în Năsăud, Seliște și Brăila.

Balu se va ține în 18 Ianuarie st. n. 1888 în sala reuniunii de lectură din Năsăud în favoarea fondului școlarilor bolnavi.

Prețulu intrării de o persoană singulară 1 fl., de o persoană în familie 80 cr. v. a. Inceputul la 8 ore sêra.

Comisiunea administratore a fondului școlarilor bolnavi.

Petrecere cu jocu se va arangia de „Reuniunea pompierilor voluntari“ din Seliște la 214 Februarie 1888 în sala școlii române de acolo.

Venitul curat este pentru fondul reuniunii. Intrarea de familie 1 fl., de persoană 50 cr. Oferte marinimose se primesc cu mulțămî și se voru chita pe cale publică. — Comitetul arangiatoru.

În 6 Februarie v. se va da convenirea Societății „Carpații“ secția II Brăila în salonele Rally de acolo. Inceputul la 9 ore p. m. precisu. Biletul este personalu.

NB. Dănele pot merge în toaletă simplă; Costumul naționalu este preferabilu.

În ordinea de dantă se află: „Romana“, „Mureșanca“, „Romanul“ și „Hora Bucovinei.“

SCRIRI TELEGRAFICE.

Serv. part. alu „Gaz. Trans.“

Berlinu, 10 Februarie. Se vorbesce că contele Waldersee a luat parte la sfătuirile statului majoru generalu austro-ungaru și că a propus acestuia planul de campaniă alu lui Moltke. Amendouă puterile s'au înțelesu de a trimite în casu de răboiu oficeri superiori austriaci în cuartierul generalu germanu și vice-versa.

San-Remo, 10 Februarie. Eri după amedă Dr. Bergman a făcutu tracheotomia (tăetura în gâtlegiu) prințulu de coronă germanu. Starea acestuia este suficientă.

DIVERSE.

Unu Metusalemu ungurescu. În Lu-goșiu a murit în zilele trecute unu ofiteru de cavaleriă din timpul lui Iosifu II. Era în vîrstă de 132 de ani și lângă patul său de morțe ședea fiu-său mai mare, în vîrstă de 104 ani. Afară de acesta mai avea 13 copii, 37 nepoți, 18 trănepoți, fără a se mai numera cei cari se voru mai nasce.

Cursul pieței Brașov

din 10 Februarie st. n. 1888.

Bancnote românesce	Cump.	8.48	Vend.	8.50
Argint românesc		8.44		8.43
Napoleon-d'ori		10.02		10.05
Lire turcesce		11.32		11.37
Imperiali		10.32		10.37
Galuni		5.88		5.92
Scris. fonc. „Albina“	60	101.—		102.—
	50	98.—		99.—
Ruble Rusesc		109.—		110.—
Discontulu	6	8		pe anu

Cursul la bursa de Viena

din 9 Februarie st. n. 1888.

Renta de aur 4%	95.95
Renta de hărtia 5%	82.35
Imprumutul căilor ferate ungare	147.80
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (1-ma emisiune)	93.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (2-a emisiune)	123.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (3-a emisiune)	—
Bonuri rurale ungare	104.—
Bonuri cu clasa de sortare	103.50
Bonuri rurale Banatu-Timișu	103.—
Bonuri cu cl. de sortare	103.—
Bonuri rurale Transilvane	103.60
Bonuri croato-slavone	103.—
Despăgubirea pentru dijina de vinu ungurescu	—
Imprumutul cu premiulu ungurescu	119.—
Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	122.—
Renta de hărtia austriacă	78.15
Renta de argint austriacă	79.15
Renta de aur austriacă	108.20
Losuri din 1860	133.25
Acțiunile băncii austro-ungare	856.—
Acțiunile băncii de creditu ungu.	269.90
Acțiunile băncii de creditu austr.	267.57
Argintu — Galbin împăratec	5.99
Napoleon-d'ori	10.05
Mărci 100 imp. germane	62.30
Londra 10 Livres sterlinge	127.—

Editoru și Redactoru responsabilu:
Dr. Aurel Mureșianu.

tatea Italiei. „La Speranza“ se nunea corabia care îi ducea, și speranța înveselitoare le umplea inima. Aceia, cari atîta timp luptaseră în serviciu străin, voiau să-și pună acum viața la dispoziția patriei, și cu strigăte de bucuriă pășiră în 23 Iunie în Nizza pe pămîntul patriei, insuflețiți de dorința de a da ochi cătu de curîndu cu inamicul.

În curîndu erau să fiă însă amarnicu amăgiți. Poporul îi întâmpină în tôte părțile, mai cu sêmă în Genua, cu strigăte de bucuriă dîr guvernulu Sardiniei îi întâmpină cu mare neîncredere. Pe de altă parte influința Mazzini dășmănosu în potriua lui Garibaldi. Cu durerosă amărăciune se plînge acesta din urmă de unelțirile Mazzinistilor. Ei înstrăinără tinerimea de el, îl înegriră și îl numiră trădătoru pentru că voia să se alătore la armata regescă, în locu de a ridica de sine stătătoru stindardul republicei. Carolu Albertu însă îl respinse, când elu îi puse la dispozițiune serviciile sale, și chiar guvernulu provisoru din Milanu se temea de el. Singurul Casati credea, că totu l'ar pute întrebuința, și îi încredință formarea unei legiuni de voluntari, care căpeta erăși numele „legiunea italiană“ și care în curîndu creștă la 3000 omeni. Despre isprăvile ei raportăză mituru italiene patriotice: ceea ce au făcutu în adevêru

istoricesce Garibaldi cu necrutătoare conștientitate.

Legiunea înaintase chiar în Monza, când sosi șcirea despre încheierea armistițiului cu Radetzky. Imediat fugiră o mulțime de voluntari și fiindu că alții voiau să-și oprescă, s'ar fi iscatu între ambele partide unu măcelu, decă nu intervenea Garibaldi. Mai rên stau lucrurile în Como, unde desertau pe fiecare noapte cete întregi, trecîndu în Elveția, așa că tôte cafenelele și birturile din Lugano erau pline de acești ciudați eroi. Lupta ce o avu legiunea la Luino se vede a fi fostu foarte neînsemnată, căci Garibaldi scrie la finea raportului său: „Cățiva oficeri austriaci rêmaseră morți.“ Atacată în Morazzone de Austriaci, fugi legiunea în mare disordine, spre a se împărștia apoi cu desêvêșire. Numai cu 30 de omeni trecu Garibaldi în Elveția. Asta e totă isprava ce au făcutu cei cu cămașa roșă în anul 1848 și, trebuie să mărturisim, e așa de puțin, încâtu chiar și raporturile austriace de pe acelu timp erau încă măgulitoare pentru ei.

Din Elveția, unde Mazzini lucra în continuu în contra lui, se gîndea Garibaldi a pregăti o nouă revoluțiune. Elu se duse la Geneva, unde îl invită Paolo Fabrizio în numele guvernului sicilianu (revoluționar). Elu se imbarcă cu 72

de tovarăși, debarcă însă în Livorno, pentru a se duce la Florența. Însă guvernulu toscanu îl dete afară din țeră, celu papalū îi interdișe călătoria prin statul papalū. În furtunele din Noemvru, îngropați în zăpadă pînă la genunchi, fără de mantale și fără bani, stetu mica cetă vre-o câteva zile la graniță fără a sci ce să începă; nici Guerazzi și nici Piu IX nu avură milă de ea. Cum a ajuns ea în fine la Bologna, uită a istorici Garibaldi. S'ar fi disolvatū cu totul, decă nu aru fi insuflatu non curagiu populațiunii italiene scirile despre uciderea lui Rossi și despre revoluțiunea din Roma. Cumcă unu fiu alu lui Rossi a fostu oficeru garibaldianu, este unu curiosu adausu la capitolul „Părinți și fi.“

Abia după fuga Papei și după ce se proclamase republica în Roma fu chematū Garibaldi și legiunea sa. Nici acum nu se bucura de-o prea mare încredere. Puterea legiunei, care era restrînsa la începutu la 500 de omeni, nu putea să trecă nici într'acestu timpu de lipsă peste numărul îndoit. Cum sta ea cu înarmarea dovedesce împrejurare, că Garibaldi înainte de a porni din Rieti, unde în fine se distribuă mantale omemilort săi, pe jumătate înghețați, celoru ce nu aveau puse — li se dădură lănci. Acestk lipsă de îngrijire din partea republica-

nilor delă putere este cauza principală pentru care îi inculpă atăt de aspru. „Despotismul“, așa descrie elu starea în care se afla pe atunc Roma, „lăsase pentru unu momentu frênele guvernului pe mâna palavragilor, pentru ca să ametească și să adormă poporul, cu firma convingere, că acești papagali voru pregăti terenul teribilei reacțiuni, care se lățea peste întreaga peninsulă.“ De reșeșite-ori ocăresce pe Mazzini forte aspru. Acesta nu s'ar fi priceput de locu în afacerile militare, și cu tôte acestea s'a amestecatū în totu locul, lui Garibaldi i-ar fi reținutū comanda supremă. Pînă la 4 Iunie conduse ministrul de răboiu Roselli comanda, și abia în acea zi când totul era perdatu, i se dedu lui Garibaldi. Acesta inculpă pe Mazzini de cea mai nedemnă golosiă. Elu s'a temutū a nu fi pusū în umbră de Avezzana și Garibaldi, de aceea trimise pe unul la Ancena și celuilaltu nu îi încredință decătū apărarea unei părți a zidurilor cetății. Roselli a fostu unu bravu colonel, dîr i-a lipsitū esperiența de a conduce o armată.

(Va urma)

Avertisment!

VERITABILULU, ca celu mai es-
celentă productă dintre toate,

INDIGO-OELLACK-WICHSE

(Vacsă de lacă din oleiu-indigo)
din emoseuta c. r. priv. fabrică a lui
Johann Parger în Viena

L. Schulerstrasse Nr. 7.

este provădată pe cutișorele de lemn de so-
ulu Nr. 3 până la Nr. 6, și pe cutișorele de
metalu, cu eticheta originală mai susu im-
primată, care este înregistrată la c. r. camera de comerț și de industria sub folio
14. Nr. 1562 ca marcă de protecțiune.

În timpul mai nou provine vacsă cu falsificarea acestei etichete, și
adecă în loculu cuvântulu **von**, care pe etichetele veritabile se află d'asupra
firmei, stă la falsificate cuvântulu **nach**, și lipsese la aceste falsificări adresa
mea adevărată:

L. Schulerstrasse Nr. 7.

Avește falsificate conținu unu productă reu, cu totulu fără prețu, și fal-
sificatori au de scopu de a înșela onor. publicu. Pentru aceea se avertiseză
fiecine de a nu cumpăra aceste imitațiuni fără valoare și este rugatu de a se uita
la aceea că fiecare cutie de

Indigo-Oellack-Wichse

veritabilu, trebuie se fie provădată cu eticheta originală de mai susu, pe care
se află adresa mea întregă. Ori-ce etichetă, care difereză de acesta, conține unu
falsificatu.

Onoratu publicu își pôte imagina, că unu productă, a cărui fabricantă
nu cureză a adauge firma sa proprie, trebuie se fie forte reu. 9.4-3

FARMACIA

I. PSEPHOFER

VIENA, Singerstrasse Nr. 15

188.12-10

la „goldenen Reichsapfel“.

Pilule pentru curățirea sângelui, mai înainte numite „Pilule universale“, merită cu
totu dreptulu numirea din urmă, de ore-ce în faptă nu există aproape nici o boală, la care
nu ar fi probată în mii de casuri efectulu lor miraculosu. În casurile cele mai cerbi-
cose, la cari multe alte medicamente s'au întrebuințat în zadar, s'a dobânditu cu aceste
pilule de nenumerate ori și după unu seurtă timpu deplină însănătoșare. 1 cutișoră cu
15 pilule 21 cr., 1 sulă cu 6 cutișore 1 fl. 5 cr., la trimiteri nefrancate cu rambursă 1 fl. 10 cr.
Trimițendu-se prețulu înainte costă cu espedarea francată 1 sulă cu pilule 1 fl. 25 cr.,
2 suluri 2 fl. 30 cr., 3 suluri 3 fl. 35 cr., 4 suluri 4 fl. 40 cr., 5 suluri 5 fl. 20 cr., 10 sul-
luri 9 fl. 20 cr. — Mai puțin de unu sulă nu se pôte trimite.

An încursă o mulțime de scrisori, prin cari consumatori acestor pilule mulțănescu
pentru redobândirea sănătății lor după cele mai diferite și grele bôle. Ori-cine a făcutu
odată încercare, recomandă acestu medicamentu mai departe.

Reproducem aci câteva dintre multele scrisori de mulțămintă.

Leipzig, 15. Maiu 1888.
Prea onorate Domnule! Pilulele D-v. pro-
ducu adevărată minune, ele nu sunt cu alte
așa de multe medicamente recomandate, ei ele
ajută întru adevăr aproape la toate bôlele. Din
pilulele, ce am fost comandat la Pașci, am
împărțitu cele mai multe la amici și cunoscuți
și au folositu la toți, chiar și persoane de o etate
mai mare și cu diferite bôle și defecte au do-
bândit prin ele, deși nu perfectă sănătate, dar
totuși o îmbunătățire însemnată, și voescu a
mai întrebuințarea lor. Te rog de a-mi
mai trimite încă 3 suluri. Din parte-mi și dela
toți, cari am avut deja norocireu prin pilule
D-v. a ne redobândi sănătatea, primii cea mai
cordială mulțămintă. Martin Deusinger.

juvenală. Acestă a mea mulțămintă Vă rog a o
întrebuința spre binele tuturor celor cari su-
feru, și Vă rog totodată, ca să-mi trimiteți
din nou 2 suluri pilule și 2 bucăți săpunu chi-
nezescu. — Cu deosebită stimă, supusă.
Alois Nevak, prim-grădinaru.

Stimate Domnule! Presupunend că toate
medicamentele D-tale voru fi așa de bune, ca
suntă în bășonă cutișoră deși în faptă, care în fa-
mă mea a făcutu unu sfârșit grabnicu la mai
multe umflături de degerătură, m'am decisu pe
lângă totă neîncrederea mea în așa numitele
mijloce universale de lecură, a lua refugiu
la pilulele curățitoare de sânge ale D-tale, ca
prin ajutorulu acestor mici globulețe se bom-
bardează la canorhoidele, de cari suferu de ani
îndelungați. Nu aștețu de locu a vă mărturisii
acuma, că suferința mea învechită după o între-
buințare de 7 septemăni a încetată cu totulu,
și că recomandă aceste pilule în cerculu emose-
cilor mele cu celă mai mare zel. Nu am
nimic în contra și decă vă face întrebunțare
în publică de aceste ale mele șire, însă fără de
subsemnarea mea.
Viena, 20 Februaru 1881.
Cu înaltă stimă C. v. T.

Bega Sal.-Gyergy, 16 Februaru 1882.

Onorate Domnule! Nu Vă pôte exprima în
destul cordială mea mulțămintă pentru pilulele
D-v. de ore-ce pre lângă ajutorulu lui D-deu,
consorta mea care deja ani îndelungați a suferi-
tu de miserie, s'a vindecată prin pilulele
D-v. și cu tote că și acum trebuie din când în
când să întrebuințeze din ele totuși sănătatea
ei s'a îmbunătățit într'atât, în câtă pôte
se-și vedă de tote ocupațiunile ei cu vecicine

Balsamu contra degerăturii de I. Psephofer, de mult ani recunoscută ca celu
mai siguru remediu contra suferințor-
loru de degerătură de totă felulu, pre-
cum și spre vindecarea ranelor înve-
chite etc. 1 borcănălu 40 cr., cu trimi-
terea francată 65 cr.

Balsamu contra gusiloru, remediu de
încredere spre lecură umflăturiloru
la gât. 1 flaconu 40 cr., cu trimiterea
francată 65 cr.

Essență de viață, (Picături de Praga) con-
tra stomaculu stricatu, a mistuirii rele
și greutățiloru de totă felulu, unu re-
mediu de casă escelentă. 1 flaconu 20 cr.

Suculu-Spitzwegerich, medicamentu de
casă în genere cunoscută și escelentă
contra catarulu, răgușelei și a tusei
etc. 1 sticlăuță 50 cr., 2 sticlăuțe cu tri-
miterea francată 1 fl. 50 cr.

Alifă americană contra reumatismulu,
celu mai bunu medicamentu la tote su-
ferințele reumatice, jungăiuri, Ischias
(bôlă de tremură), jungăiuri la urechi
etc. 1 fl. 20 cr.

Lichioru din bureni de Alpi dela W.
O. Bernhard. 1 buteliă 2 fl. 60 cr., 1/2
buteliă 1 fl. 40 cr.

Afară de preparatele aci numite se mai află tote specialitățile farmaceutice indi-
gene și streine, anunțate prin tote diarele austriace, și la casă, când unele din aceste
specii nu s'arū afla în depozitu, se voru procura la cerere cu promptitudine și câtă se
pôte de efinu.

Trimiterile prin postă se efectuează iute, decă se trimite pre-
țulu înainte, s'en cu rambursă.

Trimițendu-se prețulu înainte, (mai bine prin mandat postal) este
porto postală cu multu mai efinu, decătu la trimiteri cu rambursă.

Esență pentru ochi de Romershausen,
1 buteliă 2 fl. 50 cr., 1/2 buteliă 1 fl.
50 cr.

Prafu contra asudării picioriloru, 1 cu-
tia 50 cr. cu trimiterea francată 75 cr.

Pomadă de Tanochin de I. Psephofer, de
unū șiru de ani recunoscută de medicu
ca cea mai bună dintre tote reme-
diile pentru crescerea perulu. Un bor-
canu elegantu ajustatu 2 fl.

Plastru universalu de prof. Steudel, la
rane din lovitură și împunsu, la totu
felulu de lube rele și la umflături în-
vechite, ce se spargu periodicu la pi-
cioru, la degetu, la rânile și aprinde-
rile de țigă și la multe alte suferințe
de acestu soi. S'a probatu de multe
ori. 1 borcanu 50 cr., cu trimiterea
francată 75 cr.

Sare universală de curățenia de A. W.
Bulrich. Unu remediu de casă esce-
lentu contra tuturor urmărilor diges-
ției striccate precum: durere de cap,
amețelă, cărcei la stomacu, acrelă în
gât, suferințe haemoroidale, constipa-
țiune etc. 1 pachetu 1 fl.

Franzbrantwein 1 buteliă 60 cr.

SEMNE PENTRU CAPITALIȘTI

din partea lui

HERM. KNÖPFLMACHER,

Cassă de Bancă protocolată.

Fondată
1869.

Fondată
1869.

VIENA. I., Wallnerstrasse Nr. 11. VIENA.

De când miliarde din averea națională se plasează cu firmă încredere în puterea susți-
netore de statu a vechiulu imperiu, în valori de statu rentabile, la celu mai micu
semnu de posomorire a situațiunei politice tresare atâtă fiecare proprietaru de rente,
câtă și accia, cari și-au plasat banii în valori de căi ferate și în valori locale, și își
aruncă într'o iritațiune neîntemeiată hărțile și alergă la cea mai de aproape casă de
păstrare, care la rândulu ei își plasează banii erăși numai în valori egale, oferind depon-
tului interesu minime și nepermitendu nici o controlă în administrațiunea ei. Se
recomandă așa dără în prima liniă a alege numai hărțile din patriă bine fundate, a că-
roru rentabilitate e garantată sub tote împrejurările, care își recăștigă cursurile chiar și
în timpu de resbelu și care suntă mai pre susu de ori ce îndoală. A-și mobiliza averea
împune precauțiune sub această înșe înțelegu a se desface de tote hărțile negarantate
și a-și procura numai valori bine probate.

Ocașiunea, ce nu s'a ivitū, de multu ani, că:

- rentele noastre forte bine classate aducū 5^{1/2} %
- hărțile garantate de ale căiloru ferate aducū 6^{0/10} %
- priorități forte solide aducū 5^{0/10} %

se fie folosite de toți capitaliștii speculanți pentru a-le cumpăra. 10,10-5
Decece la bursă momentul este totulu, mă rog pentru înștiințări la timp, pentru
ca se puteți apuca momentul potrivit, și se puteți trage folosu din ridicarea cursulu
hărțiloru recomandate de mine. — Pentru capitaliștii, cari vreu se-și asigure curs-
sulă ce momentanu este efinu, suntă totdeuna gata pentru unu acontu potrivit, care
în casu de lipsă pôte fi și în hărțile de valoare, de a-le avansa banii până când voru fi în
posițiune de a-și lua în primire efectele tote, seu parte din ele ori de a-le pute vinde
cu folosu. Informațiuni în privința acesta se dau în modu directu și gratuitu.

IOSIF GAVORA.

Pentru lucru eminentu și gustu bunu la esposițiunea regnicolară din 1885 din
Budapesta, distinsu cu medalia cea mare a esposițiunii.

In Budapesta, strada Váczy Nr. 17.

Recomandu obiectele necesare pentru

adjustarea bisericiloru și capeleloru

cu cele ce sunt provădutu în abundență pentru prețurile cele mai moderate, și lucrute
câtă se pôte mai frumosu, anume:

Odăjdii felon

și altele, după ritulu
gr. orientalu.

Prapori și stindarde
pentru reuniuni.

Stindarde pentru pom-
pieru, copii de scôlă,
reuniuni industriale, re-
uniuni de cântări și

reuniuni de inmor-
mântare.

Statue, policandre, po-
tire și chipuri sfinte,
sfeșnice pentru altariu
și de părete, candelu.
Iconostase, chipuri pen-
tru fruntariu, Inmor-
mântarea Domnulu etc.
etc.

Primescū repararea hainelor vechi precum și aurăirea și argintăirea pe lângă
prețuri moderate.

Cusături cu aur, argintu și mătasă și haine bisericesci, cusute cu firu de aur,
argintu și mătasă.

Dantale bisericesci, Invăitore de prestolu, Mărfuri bisericesci, Damaste etc.

Punctualitatea ni-o pôte adeveri prin mai multe sute de epis-
tole de recunosciință.

Cataloge de prețuri la dorință trimitu libere de post-port.

179.30-9

Incunoscintare.

Din incidentulu examinarii oficiale ce se face periodicu la ca-
zanulu de Vaporu, Baia de aburu va fi Duminecă în 12 și Luni
în 13 Februaru 1888 st. n. închisă.

Administrațiunea Băiloru de aburu
din Brașovū.

16.2-2

Avisu d-loru abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la renoirea prenumerățiunei să
binevoiască a scrie pe cuponulu mandatulu postală și numerii de
pe fâșia sub care au primitu diarul nostru până acuma.

Domnii, ce se abonează din nou, să binevoiască a scrie adresa
lămuritū și să arate și posta ultimă.

Totodată facemū emosecutu tuturoru D-loru abonați, că mai
avemū din anii trecuți numerii pentru complectarea colecțiuniloru
„Gazetei.“ precum și câteva întregi colecțiuni, pentru cari se pôte
adresa la subsemnata Administrațiune în casu de trebuință.

Administrațiunea „Gaz. Trans.“

Incunoscintare!

BĂILE CALDE

IN NOU CONSTRUITELE BASINURI DE PORTELANU

suntă dela 2 Ianuaru 1888 deschise și predate publiculu spre folosire.

DIRECȚIUNEA BĂILORU CALDE DE PUTINĂ, DE ABURU ȘI DUȘURU IN BRAȘOVU.

11.3-3